

Piše: don Ilija Drmić

Moram zapisati i ovo obnovljeno padanje snijega 20. veljače 2012. u Vinici.

Otpočelo je nekako pomalo tijekom dana u obliku susnježice, a onda se poslije podne nešto pojačalo padanje kao u prijašnja vremena, ne kao ovo nedavno jer zapravo ovo padanje i blaga pušanja, gotovo nježna snježna vijavica, samo je mala obnova i ugodno podsjećanje što se sve zbilo u našem okružju, oko nas, na zemlji i u zraku od početka veljače pa do prije koji dan ovoga današnjega dneva obilježena sa snijegom padajućim i pokatkad blaženo i ugodno igrajućim u zraku. Nalikuje na milovanje majke nakon prijekornih šiba zbog nekoga silnog neposluha ili pak zloga učinjenog djela.

Mene je ovaj snijeg podsjetio na neka mjesta u Svetom Pismu gdje ga je zapisao sveti pisac nadahnut Duhom Svetim. Usputna pripominjem da naš prevoditelj Svetoga Pisma na kisvahili jezik misionar fra Blago Brkić nije mogao prevesti riječ snijeg na taj afrički jezik jer je nema kao što nema ni snijega u tim krajevima osim na Kilimandžaru koji je za njih nedostižna Božja planina pa tako i njezin snijeg. Umjesto riječi snijeg uzeo je riječ koja znači nekakve sitne bijele zračne balončiće što se pojave u nevjerojatno velikom broju i roju u predvečerje određenoga doba godine.

Pa dopustite mi da ispišem biblijska mjesta gdje se spominje snijeg radi našega općeg dobra i stava prema snijegu padao on dogodine ili ne, bio nošen jakim vjetrovima ili padao blago kao večeras. Dobro je nešto znati o snijegu, jer ne znamo mi sve o njemu.

Ovdje donosimo najprije odlomak s naslovom Veliki svećenik i vođa Židova Šimun odagnao Trifona iz Judeje (1 Mak 13, 12-24): Trifon se podigao s velikom vojskom iz Ptolemaide da navali na židovsku zemlju. S njime je bio zaslužnjeni Jonatan. Šimun se utaborio kod Adide naprama ravnici. Kad je Trifon doznao da je Šimun zamijenio svoga brata Jonatana i da kani s njim zametnuti boj, poslao je poslanike da mu kažu: "Zbog srebra što ga tvoj brat Jonatan duguje kraljevskoj blagajni za službe što ih je obnašao držimo ga u sužanjstvu. Zato sad pošalji stotinu srebrnih talenata i dva njegova sina kao taoce, da se, kad bude pušten na slobodu, ne odmetne od nas. Onda ćemo ga pustiti."

Premda je Šimun znao da mu glasnici lažu, ipak je poslao po srebro i dječake da na sebe ne navuče veliko neprijateljstvo naroda. Jer bi inače rekli da je Jonatan poginuo zato što on nije poslao novce i dječake. Zato je poslao dječake i stotinu talenata, ali ga Trifon prevari i ne posla Jonatana. Poslije toga Trifon je krenuo da osvoji zemlju i opustoši je. Odabrali su zaobilazni put prema Adori. Šimun mu se isprečavao sa svojom vojskom kuda god je on prolazio. A oni koji su bili u Tvrdi poslaše Trifonu poslanike, tražeći da brzo dođe k njima kroz pustinju i opskrbi ih hranom. Tada Trifon odredi da onamo odu svi njegovi konjanici, ali je te noći pao tako obilan snijeg da nisu mogli krenuti. Digao je tabor i otišao u Galaaditidu. Nadomak Baskame ubio je Jonatana, koga tu i pokopaše. Potom se Trifon vratio u svoju zemlju.

Psalmist ovako pjeva u svome Psalmu 147 (15-18):

Besjedu svoju šalje na zemlju,
brzo trči riječ njegova.

Kao vunu snijeg razbacuje,
prosipa mraz poput pepela.
On sipa grad kao zalogaje,
voda mrzne od njegove studeni.
Riječ svoju pošalje i vode se tope;
dunu vjetrom i vode otječu.

Job (24, 19) u svojim lamentacijama, žalopojkama, tužaljka, tužbalicama, suznim uzdasima, uznim suzama vapije:

Ko što vrućina i žega snijeg upija,
tako i Podzemlje proždire grešnike.

U mudroj Knjizi izreka (Izr 26, 1-2) ovako sveti pisac diše i piše:

Kao snijeg ljeti ili kiša o žetvi,
tako pristaju počasti
bezumnomu.

Prorok Jeremija u svojoj knjizi (Jr 18, 14-15a) ovako govori svome narodu koji je zaboravio svoga Boga:

Nestaje li s gorske vrleti
snijeg libanonski?
Mogu li presušiti vode daleke
što studene teku?
A narod moj mene zaboravi!

I na kraju ovoga izbora neka bude Pjesma o vrsnoj ženi (Izr 31,10-31), gdje se također spominje snijeg:

Tko će naći ženu vrsnu?
Više vrijedi ona nego biserje. Muževljevo se srce uzda u nju
i blagom neće oskudijevati. Ona mu čini dobro, a ne zlo,
u sve dane vijeka svojeg. Pribavlja vunu i lan
i vješto radi rukama marnim. Ona je kao lađa trgovačka:
izdaleka donosi kruh svoj. Još za noći ona ustaje,
hrani svoje ukućane
i određuje posao sluškinjama
svojim. Opazi li polje, kupi ga;
plodom svojih ruku sadi vinograd. Opasuje snagom bedra svoja
i živo miče rukama. Vidi kako joj posao napreduje:
noću joj se ne gasi svjetiljka. Rukama se maša preslice
i prstima drži vreteno. Siromahu dlan svoj otvara,
ruke pruža nevoljnicima. Ne boji se snijega za svoje ukućane,
jer sva čeljad ima po dvoje
haljine. Sama sebi šije pokrivače,

odijeva se lanom i purpurom. Muž joj je slavan na Vratima,
gdje sjedi sa starješinama
zemaljskim. Platno тка i prodaje ga
i pojase daje trgovcu. Odjevena je snagom i dostojanstvom,
pa se smije danu budućem. Svoja usta mudro otvara
i pobožan joj je nauk na jeziku. Na vladanje pazi ukućana
i ne jede kruha besposlice. Sinovi njezini podižu se i sretnom
je nazivaju,
i muž njezin hvali je: "Mnoge su žene bile vrsne,
ali ti ih sve nadmašuješ." Lažna je ljupkost, tašta je ljepota:
žena sa strahom Gospodnjim
zaslužuje hvalu. Plod joj dajte ruku njezinih
i neka je na Vratima hvale djela
njezina!

Danas sam bio u Tomislavgradu. Pun je snijega. Prošao sam pokraj groblja Karaula na rubu grada, te pomolivši se za sve pokojnike, posebice za svećenike i fratre, razgledao sam groblje koje je sve u snježnom pokrivaču što naliči na nježni bijeli vuneni pokrivač ovih naših kamenih i zemljanih spavača koji čekaju ovdje svoje uskrsnuće. Malo niže dolje u ovome gradu zaustavih se pokraj Duvanjskoga snješka ispred Đivića ljekarne. Uslikah ga i obidoh uokružce, te pobjegoh od snježnih pahulja koje mi se već tope za vratom u svoj automobil. Jedna je gospođa sve to motrila i rekla ne misleći da vrlo dobro čujem: Bože, hitra li ovoga djeda! Pomislih onoga bogumilskoga, a nisam, pa otvorivši prozor automobila, dobacih: Ja sam župnik u Vinici! Nasmijala se ona i ona djevojka do nje, zacijelo njezina kći. Mahnule su u znak pozdrava, a ja sam utirući snijeg svojim prometalom, što se dobrano umorilo po makadamu, utreniku i ovome snijegu, stigao u Vinicu koja je već nekoliko puta pobijeljela.

Sniješko u Tomislavgradu